

U z n e s e n i e

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v trestnej veci obvineného G.H. a spol. pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods.1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné, evidovanej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000, na podklade návrhov obvinených , B.F. a H.G., podaných podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. por.,

podľa § 363 ods.1, § 366 ods.1, ods. 2, § 367 ods.1 písm. b) Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Právoplatným uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 10.03.2021 sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000-67

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., a v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods. 12, § 206 ods. 1 Tr. por., a v ustanoveniach § 326 ods. 1, ods. 2 písm. c), § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a), § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák.,

v neprospech obvinených :

- 1. G.H.**, nar. X, trvale bytom X.
- 2. B.F.**, nar. X, trvale bytom X,
- 3. H.G.**, nar. X, trvale bytom X.

Právoplatné uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 10.03.2021 sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000-67 **sa zrušuje**.

Zároveň **sa zrušuje** chybné konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, **vrátane** uznesenia vyšetrovateľky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, špecializovaného tímu, Bratislava, z 01.12.2020 sp. zn. PPZ-72/NKA-BA2-2019, ktorým podľa § 206 ods. 1 Tr. por. rozhodla o vznesení obvinenia:

1. G.H.

- pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. vo viacčinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. pre skutok v bode 1/ a
- pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 20, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. pre skutok v bode 2/,

2. B.F.

- pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 20, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. pre skutok v bode 2/,

3. H.G.

- pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák. pre skutok v bode 1/ a
- pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 20, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. pre skutok v bode 2/.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia vyšetrovateľky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, špecializovaného tímu, Bratislava, a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vyšetrovateľke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, špecializovaného tímu, Bratislava, **sa p r i k a z u j e**, aby o veci znovu konala a rozhodla.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením vyšetrovateľky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, špecializovaného tímu (ďalej aj „vyšetrovateľka PZ“ a „Uznesenie“) z 01.12.2020 sp. zn. PPZ-72/NKA-BA2-2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie:

1. G.H. pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. vo viacčinnom súbehu s obzvlášť závažným zločinom prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v bode 1/ Uznesenia, a pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 20, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. v bode 2/ Uznesenia,

2. B.F. pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 20, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. v bode 2/ Uznesenia,

3. H.G. pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák. v bode 1/ Uznesenia, a pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 20, § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák., v bode 2/ Uznesenia, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že

bod č. 1/

v presne nezistenom čase v priebehu roka 2006 na presne nezistenom mieste v postavení riaditeľa sekcie D na 56. oddelení Slovenskej informačnej služby, v rozpore so svojimi služobnými povinnosťami, v rozpore s povinnosťou mlčanlivosti podľa § 23 ods. 1 zákona č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o „SIS“), ako aj v rozpore so základnými povinnosťami príslušníka Slovenskej informačnej služby podľa § 48 ods. 3 písm. a), písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, získal informácie, ktoré boli vedené v režime utajenia stupňa „Dôverné“ a „Vyhradené“, vedené v spravodajských evidenciách Slovenskej informačnej služby (ďalej aj „SIS“), ktoré obsahovali utajované skutočnosti týkajúce sa rôznej ekonomickej a korupčnej trestnej činnosti členov finančných skupín, podnikateľov, štátnych úradníkov, politikov a iných osôb, ktoré boli výsledkom spravodajskej činnosti SIS, okrem iného aj s použitím informačno – technických prostriedkov v rokoch 2005 a 2006 označené ako tzv. spis Gorila, vedené pod stupňom utajenia „Dôverné“ a tieto následne v presne

nezistenom čase najneskôr však do konca mesiaca september 2006 v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech, za finančnú odmenu (úplatok) vo výške 194.765,- € (5.867.500,-Skk), ktorý mu bol vyplatený spôsobom popísaným v bode 2/ tohto uznesenia, poskytol **H.G.**, ktorý vyplatenie uvedeného úplatku zabezpečil spôsobom popísaným v bode 2/ uznesenia, pričom obvinený o **H.G.** vedel, že bol záujmovou osobou Slovenskej informačnej služby a v zmysle zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností v znení neskorších predpisov nebol oprávnený na oboznamovanie sa s týmito utajovanými skutočnosťami, pričom súčasne poskytnutím týchto informácií umožnil **H.G.** získať neoprávnenú výhodu, keďže predmetné informácie sa mali týkať aj jeho údajnej trestnej činnosti, aby sa tak sťažilo jej objasnenie a vyšetrovanie,

bod č. 2/

následne v presne nezistenom čase v období od 26.09.2006 do 27.03.2008 po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločným konaním, **B.F. a H.G.**, vytvorili obchodno – právny vzťah formou obchodno legalizačnej štruktúry, kde prostredníctvom obchodnej spoločnosti B., s.r.o., so sídlom Vojenská č. 25/A, Levice, IČO 366 78 678 (ďalej len „spol. B., s.r.o.“), kde boli od zápisu spoločnosti do obchodného registra – dňa 26.9.2006 až do súčasnosti jedinými konateľmi a spoločníkmi **a B.F.** aj s využitím získaných informácií z postavenia bývalých príslušníkov SIS a obchodnou spoločnosťou A., s.r.o., so sídlom 900 42 Dunajská Lužná, IČO: 35 850 493, ktorá bola pod kontrolou **H.G.** ako partnera finančnej skupiny C., formálnym uzavretím Zmluvy o spracovaní analýz a poskytovaní poradenstva medzi objednávatelom: spol. A., s.r.o. a poradcom: spol. B., s.r.o. uzatvorenej dňa 29.09.2006 v Bratislave podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, so zameraním úloh pre poradcu podľa zmluvy o spracovaní analýz a poskytnutie poradenstva podpísanej dňa 01.10.2006, bolo spracovávať pre objednávateľa makroekonomické rozbor a prognózy vývoja jednotlivých ekonomík v oblasti strednej a východnej Európy a osobitne v jednotlivých odvetviach hospodárstva krajín v uvedenej oblasti, pričom na dokonaní fikcie obchodného vzťahu sa aktívne spolupodieľali **a B.F.** tak, aby im boli vyplatené finančné prostriedky (úplatok) za poskytnutie spravodajských informácií uvedených v bode 1/ tohto uznesenia, pričom finančné prostriedky následne boli v zmysle predstieraného obchodného vzťahu prevedené v období od **13.10.2006 do 27.03.2008** od spol. A., s.r.o., z čísla účtu 326435143/7500, na účty spol. B., s.r.o., číslo účtu 2218612455/0200 a číslo účtu 2267546458/0200 celkovo v 15 platbách celkovo 194.765,- € (5.867.500,-Skk):

Faktúra číslo	Vystavená dňa	Suma (Sk)	Prevod z účtu A. s.r.o.	Príjem na účet B., s.r.o.	Prevod C., príjem A.
060001	05.10.2006	1.500.000	12.10.2006	13.10.2006	02.02.2007
070001	07.02.2007	500.000	19.02.2007	20.02.2007	18.05.2007
070002	12.03.2007	300.000	21.03.2007	22.03.2007	18.05.2007

070003	05.04.2007	300.000	17.04.2007	18.04.2007	24.05.2007
070003	11.05.2007	300.000	18.05.2007	21.05.2007	15.08.2007
070004	04.06.2007	300.000	15.06.2007	18.06.2007	15.08.2007
070005	04.07.2007	300.000	26.07.2007	27.07.2007	11.12.2007
070007	31.07.2007	285.000	13.08.2007	14.08.2007	31.12.2007
070008	13.09.2007	297.500	19.09.2007	20.09.2007	31.12.2007
070009	05.10.2007	297.500	16.10.2007	17.10.2007	31.12.2007
08001	15.01.2008	297.500	25.01.2008	28.01.2008	16.07.2008
08004	12.02.2008	297.500	26.03.2007	27.03.2008	16.07.2008
08005	10.03.2008	297.500	26.03.2007	27.03.2007	16.07.2008
70010		297.500	12.12.2007	13.12.2007	
70011		297.500	10.01.2008	11.01.2008	

pričom vzhľadom na povahu, obsah a charakter údajov, javiacich sa ako „podklady k analýze zdravotníctva“, z ktorých mali byť vyvedené informácie, slúžiace pre rozhodnutie o najefektívnejšej alokácii zdrojov finančnej investičnej skupiny, ktorej cieľom bolo maximalizovať výnosy svojej investície, nemal tento materiál javiaci sa ako „analýza zdravotníckeho trhu“ v čase vytvorenia žiadne využitie, a ani reálnu trhovú hodnotu, zodpovedajúcu vyššie uvedeným platbám, čím uvedený simulovaný obchodný vzťah nemal žiadne reálne ekonomické opodstatnenie a jeho skutočnou podstatou bolo zakryť pôvod a účel vyplatených finančných prostriedkov v trestnej činnosti.

Obvinení G.H., B.F. a H.G. podali proti Uzneseniu v zákonnej lehote sťažnosť.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prokurátor ÚŠP“) uznesením z 10.03.2021 sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000-67 (ďalej len „uznesenie prokurátora ÚŠP“) podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol sťažnosti všetkých troch obvinených ako nedôvodné.

Obvinení G.H., B.F. a H.G. podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. por. podali návrh na zrušenie Uznesenia a nadväzujúceho uznesenia prokurátora ÚŠP.

Návrhy na postup podľa § 363 a nasl. Tr. por. z 27.5.2021 (obvinení G.H. a B.F.) a z 9.6.2021 (obv. H.G.) boli podané oprávnenými osobami a v zákonom stanovenej lehote troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, preto boli splnené procesné podmienky na vecné preskúmanie zákonnosti namietaných rozhodnutí.

Obv. G.H. a obv. B.F. vo svojom návrhu poukázali na skutočnosť, že trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté už v roku 2015, pričom výsluchy všetkých

svedkov, na ktoré sa vyšetrovatelka PZ a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry vo svojich rozhodnutiach odvolávajú, boli vykonané v rozpätí rokov 2015-2016 (A.A., A.B., A.C., A.D., A.E., A.F.), a v tomto období boli zabezpečené aj listinné dôkazy, na ktorých je postavený skutkový základ obvinenia.

Napriek tomu, že všetky nosné dôkazy boli vykonané pred vyše 5 rokmi, vyšetrovatelka PZ nerozhodla o vznesení obvinenia, hoci ako tvrdí prokurátor ÚŠP, odvolávajúc sa na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bola to jej povinnosť.

Obvinení v tejto súvislosti poukázali na obsah výpovedí jednotlivých svedkov s tým, že neobsahujú ani jedinú konkrétnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala vznesenie obvinenia.

Spochybnil tiež obsah údajnej spravodajskej informácie, od ktorej sa celé obvinenie odvíja, pretože táto nebola orgánmi SIS verifikovaná.

Uvedenú informáciu mala vložiť do informačného toku SIS osoba, o ktorej je všeobecne známe, že jej manžel bol prepustený zo SIS, čo kládla za vinu práve obv. G.H., a teda mala zjavný motív obvinenému škodiť.

V spravodajskej informácii sa navyše uvádza, že obv. G.H. odovzdal predstaviteľom finančnej skupiny C. (ďalej „C.“) zvukovú nahrávku z použitia informačno-technických prostriedkov (ďalej len „ITP“), s ktorou však obvinený nedisponoval a ani z pozície svojej funkcie disponovať nemohol.

Žiadny z vykonaných dôkazov nesvedčí o tom, že by mal obv. G.H. zneužiť svoju právomoc poskytnutím informácií z ITP v kauze tzv. Gorila za úplatok obv. H.G..

Z uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva len to, že k poskytnutiu utajovaných informácií obv. H.G. malo dôjsť v presne nezistenom čase, najneskôr do konca septembra 2006, avšak nie je zrejmé, kde a akým spôsobom k tomu malo dôjsť.

Vo vzťahu k trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti poukázali na absenciu akéhokoľvek dôkazu, ktorý by preukazoval fiktívnosť zmluvného vzťahu medzi spoločnosťami B., s.r.o., a A., s.r.o.

Všetky závery vyšetrovatelky PZ a prokurátora ÚŠP v tomto smere sú len nepodloženými špekulatívnymi úvahami, ktoré nemajú oporu v spise.

Svedok A.B., ktorý vypracúval zadania a požiadavky pre spoločnosť B., s.r.o., a osobne rokoval s obv. G.H., potvrdil reálnosť zmluvného vzťahu.

Samotná skutočnosť, že niektoré z tzv. výstupov firmy B., s.r.o., neboli následne C. využité, nemôže svedčiť o nereálnosti zmluvného vzťahu.

Rovnako nie je relevantná skutočnosť, ktorou argumentujú orgány činné v trestnom konaní, odvolávajúc sa pritom na výpoveď svedka A.G. zo 17.5.2019, že obv. nemal adekvátne znalosti z odboru zdravotníctva na poskytovanie poradenstva.

Relevantná bola totiž schopnosť získavania a analýzy informácií (ako napríklad posúdenie aktivít konkurenčných firiem a podobne), ktorou obv. zjavne disponoval.

Pokiaľ sa orgány prípravného konania pri vznesení obvinenia odvolávajú na už spomenutú výpoveď svedka A.G. zo 17.5.2019, tak z tejto výpovede okrem iného vyplýva, že o údajnom zobchodovaní nahrávky „Gorila“ G.H. sa A.G. dozvedel len z médií, pričom nikto z jeho bývalých kolegov zo SIS, s ktorými sa stretával, sa o tom nikdy nezmienil.

Navyše svedok A.G. vypovedal, že „nakoľko ako bývalý príslušník SIS pozná režim práce vyhotovovania nahrávok z ITP a ich vyťažovania, informácie o tom, že mal predat' tieto nahrávky, mu pripadali smiešne, keďže ako riaditeľ sekcie vnútorného spravodajstva nemohol disponovať zvukom nahrávky. Preto si kládol otázku, čo vlastne mal G.H. zobchodovať.“

Obv. B.F. navyše namietla, že z Uznesenia nie je vôbec zrejmé, v akom časovom období, na akom mieste a akým spôsobom mala spáchať inkriminovaný skutok resp. žiadnym spôsobom nie je definovaná miera jej účasti na stíhanom skutku.

Napadnuté právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia považujú obv. G.H. a obv. B.F. za prejav šikanózneho konania a zneužívania štátnej moci a domáhajú sa jeho zrušenia z dôvodu nezákonnosti.

Obv. H.G. vo svojom návrhu rovnako namieta nedôvodnosť a nezákonnosť napadnutého uznesenia, a to z viacerých dôvodov.

Predovšetkým poukazuje na nedostatočnú konkretizáciu skutku, v ktorom sa obvinenému kladie za vinu, že „v presne nezistenom čase najneskôr do konca mesiaca september 2006 mu boli obvineným G.H. poskytnuté informácie, vedené v spravodajských evidenciách SIS v režime „Dôverné“ a „Tajné“, ktoré obsahovali utajované skutočnosti z rôznej ekonomickej a korupčnej trestnej činnosti členov finančných skupín, podnikateľov, politikov, štátnych úradníkov a iných osôb a ktoré boli okrem iného získané aj použitím ITP v rokoch 2005-2006 v kauze tzv. Gorila.“

V súvislosti s informáciami získanými použitím ITP v kauze Gorila poukázal na ich dôkaznú nepoužiteľnosť, a to s odvolaním sa na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 97/2012 a III.ÚS 490/2015, ako aj na vyjadrenie Slovenskej republiky v konaní pred ESLP, kde Slovenská republika poprela, že by spis Gorila pochádzal zo SIS (vyjadrenie Slovenskej republiky v konaní pred ESLP č.k. 58359/12, 27787/16, 67667/16.)

V nadväznosti na právne závery vyplývajúce z Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedených vyššie poukázal aj na nezákonnosť, teda procesnú nepoužiteľnosť nahrávky označenej ako stopa č. 21, na ktorú sa uznesenie o vznesení obvinenia odvoláva.

Vymedzenie spravodajských informácií, ktoré mali byť predmetom „zobchodovania“ medzi obv. G.H. a obv. H.G., je v Uznesení také široké, že sa môže vzťahovať na akúkoľvek informáciu, ktorou obv. G.H. v súvislosti s jeho pôsobením v SIS disponoval.

Absencia nezameniteľnej špecifikácie spravodajských informácií zároveň znemožňuje obvinenému riadne využiť jeho právo na obhajobu, pretože nevie, voči čomu sa má brániť.

Uvedený nedostatok obhajoba prirovnáva k inej trestnej veci, v ktorej generálny prokurátor Slovenskej republiky konštatoval porušenie zákona spočívajúce v nešpecifikovaní predmetu úplatku.

V uznesení z 11.05.2021 sp. zn. XVI/2 Pz 8/21/1000-11 generálny prokurátor uviedol, že „z napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia nie je zrejmé, za čo konkrétne resp. v súvislosti s akým súdnym konaním malo dôjsť k poskytnutiu úplatku. Nakoľko predmet úplatku nebol špecifikovaný nezameniteľným spôsobom, jedná sa o mimoriadne závažný nedostatok, ktorý sa nedá napraviť žiadnym ďalším dokazovaním. Je totiž neprípustné najskôr vydať uznesenie o vznesení obvinenia a až následne dokazovaním zisťovať jednotlivé skutkové zistenia.“

V prejednávanej trestnej veci ide o analogickú situáciu, keďže v Uznesení nie je špecifikovaný konkrétny obsah spravodajských informácií, ktoré mal obv. G.H. obv. H.G. poskytnúť, a nie je uvedená ani forma, v akej mali byť tieto informácie poskytnuté (či išlo o ústne podanú informáciu, zvukový alebo písomný záznam).

Spravodajská informácia, z ktorej uznesenie o vznesení obvinenia vychádza, pritom výslovne hovorí o „zvukovom zázname na CD nosiči“.

Obsah uvedenej spravodajskej informácie je v skutočnosti len opísaná pasáž zo spisu Gorila, ktorá mala predstavovať časť komunikácie svedka A.J.

Samotná spravodajská informácia sa v spise nenachádza, a nebola k nej ani vypočítaná jej údajná autorka A.H.

SIS obsah tejto spravodajskej informácie neverifikovala a potvrdila len to, že písomnosť s takýmto číslom vo svojom informačnom systéme eviduje.

Obsah predmetnej „spravodajskej informácie“ má preto z dôkazného hľadiska hodnotu len nepotvrdennej informácie, zverejnenej v dokumente neznámeho pôvodu pod názvom Gorila na internete.

Podľa obvineného je zarážajúce, že orgány činné v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) počas 6 rokov vedenia trestného stíhania, neboli schopné overiť pravdivosť uvedenej spravodajskej informácie, teda ju vyvrátiť alebo potvrdiť.

Poukázal tiež na Nález Ústavného súdu Českej republiky z 29.02.2008 sp. zn. I.ÚS 3038/07, v zmysle ktorého spravodajské informácie vzhľadom na svoju povahu a metódy získavania nemajú a ani nemôžu mať v trestnom konaní žiadnu dôkaznú hodnotu, t.j. sú v trestnom konaní nepoužiteľné.

V tejto súvislosti poukázal aj na konkrétne vyjadrenia ministra Slovenskej republiky A.G. v rozhovore pre Denník N, kde uviedol, že *„spravodajské informácie sú len neoverenými informáciami. My robíme na základe dôkazov a overených faktov.“*

Na otázku novinárky A.I. minister odpovedal, že si nemyslí, že spravodajské informácie sú vykonštruované, ale *„sú stále len informácie. Je dôležité kto je zdrojom, či je vierohodným, či je jeden, alebo je ich viac, čo všetko obsahuje ako overiteľné fakty. Dôveryhodnosť zdrojov je rôzna. V žiadnom prípade nie je možné brať spravodajskú informáciu ako holý fakt alebo dôkaz, preto sa snažíme každú informáciu preveriť.“*

Vzhľadom na to, že Uznesenie bolo vydané na základe trestných oznámení A.J. a A.K., poukázal aj na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky z 18.09.2019 sp. zn. Tpjn 300/2019, č. R 1/2019, v zmysle ktorého trestné oznámenie môže byť dôkazom len ohľadne samotných okolností, za ktorých bolo podané (kedy, kým a z akého dôvodu), ale nemôže byť dôkazom ohľadne skutočností v ňom tvrdených. Len vo výnimočných prípadoch môže byť trestné oznámenie dôkazom i z hľadiska jeho vlastného obsahu (ide napr. o prípad trestného činu krivého obvinenia spáchaného podaním trestného oznámenia).

Vo vzťahu k trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti obhajoba namieta, že presvedčenie OČTK o údajnej fiktívnosti zmluvného vzťahu medzi spoločnosťami B., s.r.o., a A., s.r.o., nie je podložené žiadnym dôkazom.

OČTK vo svojich rozhodnutiach prezentujú názor, že

1. obv. G.H. nebol odborne spôsobilý poskytnúť dohodnuté poradenské služby, pričom sa odvolávajú na výpoveď svedka A.G., že obv. nemal poznatky na vypracovanie analýzy zdravotníckej problematiky,

2. služby poskytované obv. G.H. nemali pre C. hodnotu zodpovedajúcu výške poskytnutej odmeny,

3. spolupráca spoločností A., s.r.o., a B., s.r.o., bola neštandardná, a

4. „mimoriadne štedrá odmena“ pre obv. G.H. bola neprimeraná.

OČTK podľa obhajoby uvažovali zrejme spôsobom: „Keďže odmena je privysoká, musí ísť o úplatok. Síce nevieme, za čo bol poskytnutý, ale určite to bolo za niečo nelegálne.“

V uvedenom smere obv. H.G. poukazuje na svoju výpoveď, v ktorej podrobne vysvetlil, že C. pre účely rozhodovania o investičných príležitostiach potrebovala čo najvernejšie a najkomplexnejšie informácie, ktoré získavala tak z verejných zdrojov ako aj z odborných analýz rôznych expertov a tiež prostredníctvom tzv. zberu verejne nedostupných ale legálnych dát o rôznych aspektoch trhu, ktoré sú v podnikateľskej sfére označované ako „business intelligence“.

Zbierané informácie sa týkali oblastí podnikateľského záujmu C. (napríklad informácie o potenciálnych investičných príležitostiach, o kľúčových konkurentoch a ich podnikateľských plánoch a zámeroch, o strategickom smerovaní regulačných inštitúcií a podobne).

Spoločnosť B., s.r.o., poskytovala C. služby práve v oblasti zberu týchto trhových dát, k čomu mali obvinení G.H. a B.F. ako dlhoroční príslušníci SIS nesporne potrebnú prax, kvalifikáciu aj skúsenosti.

V tomto smere bolo preto nerozhodné, či obvinení disponovali odbornými znalosťami v oblasti zdravotníctva, pretože podstatné a cenné boli ich schopnosti v oblasti vyhľadávania a zberu informácií. Túto skutočnosť napokon potvrdil aj svedok A.B., ktorý bol interným zamestnancom C. pre oblasť „business intelligence“ a zároveň príjemcom informácií (tzv. výstupov) od obv. G.H., a to nielen vo forme písomných materiálov, ale aj vo forme osobných konzultácií, ktoré prebiehali rok a pol na pravidelnej dvojtyždňovej báze.

Skutočnosť, že k poskytovaniu poradenstva zo strany spoločnosti B., s.r.o., reálne dochádzalo, potvrdzuje aj obsah výstupov založených v spise, ako aj fakt, že projekty s obsahovým zameraním zodpovedajúcim výstupom spoločnosti B., s.r.o., boli C. v danom období riešené.

Spolupráca C. so spoločnosťou B., s.r.o., prostredníctvom spoločnosti A., s.r.o., bola podľa obhajoby úplne štandardná a obvyklá.

Dôvodom, pre ktorý vystupovala v obchodnom vzťahu so spoločnosťou B., s.r.o., firma A., s.r.o., a nie priamo C., bolo v čo najväčšej miere utajenie oblastí obchodného záujmu C. pred konkurenčnými podnikateľmi. Ide o štandardný postup v podnikaní, ktorý využívajú aj veľké nadnárodné spoločnosti. Dokonca existuje zaužívané pomenovanie pre firmy takéhoto typu, a to „SPV“ – „special purpose vehicle“ - čiže spoločnosti, ktoré majú špecifický účel a sú používané mimo základných holdingových štruktúr práve na také účely, ako bola použitá firma A., s.r.o. Typicky takto postupujú napríklad developerské spoločnosti pri výkupe pozemkov v území dotknutom plánovanou budúcou výstavbou.

Obv. H.G. ani iní predstavitelia C. príslušnosť spoločnosti A., s.r.o., k C. nikdy nepopierali ani pred OČTK neskrývali.

Platby za poradenstvo boli transparentné, platobný styk medzi spoločnosťami A., s.r.o., a B., s.r.o., prebiehal výhradne prostredníctvom bezhotovostných bankových prevodov v nadväznosti na riadne vystavené daňové doklady.

Obv. H.G. osobitne poukázal na svedeckú výpoveď A.B., ktorý vypracoval dokument „Zameranie úloh“, tvoriaci prílohu zmluvy o poradenstve so spoločnosťou B., s.r.o.

Uvedené „Zameranie úloh“ následne A.B. osobne vysvetľoval obv. G.H.

V tejto súvislosti poukázal na rukou písané poznámky obv. G.H. na tomto dokumente, ktoré sú prejavom jeho skutočného záujmu na presnom vymedzení predmetu poradenstva. Pokiaľ by malo ísť o fiktívny kontrakt, strany by nemali dôvod poradenstvo konkrétnejšie, aj formou osobnej konzultácie, vymedzovať, a obv. G.H. by určite nemal dôvod k jednotlivým oblastiam poradenstva si rukou dopisovať poznámky konkretizujúce predmet poradenstva.

Závery OČTK o „mimoriadnej štedrosti“ odmeny pre obv. G.H. sú len v rovine dedukcií a ničím nepodložených úvah.

Čiastočný obraz o povahe a charaktere informácií, ktoré boli spoločnosťou B., s.r.o., zbierané a následne poskytované C., dávajú tzv. výstupy, ktoré tvoria súčasť spisu.

V súčasnosti už však nie je možné presne určiť rozsah a obsah všetkých poskytnutých výstupov, pretože ako to uviedol aj svedok A.B., *„poradenské výstupy k jednotlivým investičným projektom mali pomerne rýchlu expiráciu svojej kvality a po zrealizovaní určitého projektu sa takéto výstupy už neuchovávali, pretože stratili svoj prínos a význam. To sa pritom týkalo informácií získaných od všetkých poradcov, nielen od spoločnosti B.“*

Napriek tomu je zo zachovaných výstupov zrejmé, že informácie v nich obsiahnuté sa týkajú viacerých investičných projektov, ktorými sa C. v rokoch 2006-2008 zaoberala. Charakter týchto výstupov potvrdzuje, že typovo išlo napríklad o informácie o vlastníckom pozadí jednotlivých podnikateľských subjektov, o potenciálnej konkurencii, o zámeroch a strategických osobách jednotlivých konkurenčných firiem (napr. firma D., E., F., G., H. a mnohé iné), ako aj informácie o potenciálnych obchodných partneroch a ich spoľahlivosti, o mnohých konkrétnych osobách v politike s rozhodovacou právomocou v oblasti strategických zmien v tých sektoroch, kde C. realizovala svoje investície, o ich zámeroch a prioritách.

Práve informácie tohto typu boli kľúčové z hľadiska prijímania strategických rozhodnutí v rámci C. a manažmentu firemných rizík. Pri rozhodovaní o stratégii je veľmi dôležité včas poznať, aké zábery a motivácie má regulátor a „tvorca“ makro prostredia, ako aj potenciálna konkurencia.

C. preto v tejto oblasti zamestnávala nielen interných špecialistov, ako bol A.B., ale aj externých poradcov, ktorých úlohou bola práve práca s informáciami získanými prostredníctvom tzv. business intelligence.

Ako príklad projektov, ktorých sa výstupy od spoločnosti B., s.r.o., týkali, a v ktorých sa C. v rokoch 2006-2008 angažovala, uviedol viaceré projekty, ako

napríklad projekt vytvorenia siete medicínskych laboratórií (I.), projekt konsolidácie lekární na Slovensku (J.) a projekt rýchlej zdravotníckej pomoci (K.), ktoré k dnešnému dňu priniesli C. zisk na úrovni cca 1,5 až 2 mld. €.

Z pohľadu celkových nákladov C. predstavovala odmena pre spoločnosť B., s.r.o., zanedbateľnú položku. V rokoch 2006-2007 sa celkové náklady C. pohybovali rádovo v desiatkach miliónov €.

Odmena pre spoločnosť B., s.r.o., nedosahovala ani sumy, ktoré spoločnosť platila svojim zamestnancom na úrovni stredného manažmentu.

Pre porovnanie, napríklad A.B., do ktorého pôsobnosti spadala oblasť „business intelligence“, platila C. asi 400.000,- Sk mesačne. Spoločnosť B., s.r.o., dostávala v priemere mesačnú odmenu 273.000,- Sk, čo pre jednu osobu, keďže na získavaní informácií sa podieľali obv. a aj obv.B.F., predstavovalo asi 136.000,- Sk mesačne.

Pre porovnanie výšky iných vyplatených odmien C. obv. H.G. poukázal na zmluvy týkajúce poradenstva v oblasti trestného práva uzatvorené s Advokátskou kanceláriou L., v ktorých bolo dohodnuté, že služby bude primárne poskytovať A.L. Dôvodom, prečo došlo k zadaniu zákazky práve tejto advokátskej kancelárii bola skutočnosť, že v nej začal pôsobiť A.L, ktorý síce nemal v tom čase dostatočnú advokátsku prax, ale mal špecifické skúsenosti zo svojho predchádzajúceho pôsobenia v politike. Tak ako v prípade obv. G.H., aj v prípade A.L stanovil výšku odmeny na začiatku spolupráce obv. H.G.. Priemerná odmena pre A.L bola 7.000,- € bez DPH, pre obv. G.H. a obv. B.F. asi 4.500,- € bez DPH.

Za prvý rok spolupráce A.L neposkytol C. žiadny písomný výstup, za ďalšie obdobie vypracoval 5 písomností v celkovom rozsahu 40 strán, za čo mu bola vyplatená finančná odmena v celkovej výške asi 240.000,- €. Výstupy od obv. G.H. a obv. B.F. sa síce nezachovali v plnom rozsahu, avšak ich rozsah dosahuje niekoľko stoviek strán. Navyše, firma B., s.r.o., poskytovala C. konzultácie dvakrát za mesiac, pričom A.L. len raz mesačne.

Uvedený argument použila obhajoba na podloženie svojho tvrdenia, že obv. G.H. ako bývalý dlhoročný príslušník SIS a šéf kontrarozviedky mal rovnako ako A.L, ktorý roky pôsobil vo vrcholovej politike, špecifické skúsenosti, ktoré bola C. ochotná náležite oceniť.

V tejto súvislosti obvinený zdôraznil, že si možno len ťažko predstaviť osoby kvalifikovanejšie na vyhľadávanie a zber informácií, ako sú bývalý šéf kontrarozviedky a bývalá dlhoročná príslušníčka SIS.

Nemožno sa preto čudovať, že v rokoch 2006-2008, kedy mnohé informácie, ktoré sú dnes už pomerne ľahko elektronicky dostupné v rôznych verejných registroch, takto jednoducho dostupné neboli, preto spolupráca so spoločnosťou B., s.r.o., bola pre C. zaujímavá. Z uvedeného dôvodu považuje C. odmeny vyplatené

obv. G.H. rovnako ako A.L. za plne opodstatnené a primerané ich špecifickým skúsenostiam.

Len to, že určité formy obchodných vzťahov sa OČTK zdajú byť čudné a považujú ich za neštandardné a neprimerané, samo osebe nepotvrdzuje správnosť ich úsudku.

Takéto vnímanie OČTK môže vyplývať jednoducho z toho, že danému druhu vzťahov nerozumejú alebo sa s ním ešte nestretli, preto sa im javia ako niečo nezvyčajné. Pravdou však je, že tzv. mimoskupinové spoločnosti sú v obchodných vzťahoch úplne bežné.

Je pochopiteľné, že OČTK nemajú potrebné skúsenosti s podnikaním a preto nie je v ich silách objektívne posúdiť hodnotu informácií, hlavne tých, ktoré nie sú bežne dostupné pre podnikateľský subjekt, ktorý disponuje aktívami v hodnote 11 mld. € a zamestnáva takmer 50 tisíc ľudí.

Samotné podozrenie, že určité plnenie môže mať fiktívnu povahu, nemôže bez ďalšieho odôvodniť vznesenie obvinenia.

Obv. H.G. poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7.1.2021 sp. zn. 4 Tost 53/2020, ktorý nielenže rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu, ale súčasne konštatoval absenciu dôvodnosti vznesenia obvinenia.

Napriek tomuto rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prokurátor ÚŠP dňa 10.3.2021 uznesením sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000-67 rozhodol o zamietnutí jeho sťažnosti, pričom sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o nedôvodnosti vznesenia obvinenia.

OČTK tak, ignorujúc právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, naďalej pokračujú v nezákonnom trestnom stíhaní obv. H.G. a ďalších obvinených v tejto veci.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti obv. H.G. navrhol zrušiť napadnuté právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia z dôvodu porušenia zákona.

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bolo dňa 18.06.2021 doručené doplnenie návrhu obv. H.G. na postup podľa § 363 Tr. por., v ktorom poukázal na obsah svedeckej výpovede A.C. z 10.06.2021.

Uvedený svedok totiž nielenže poprel prevzatie akýchkoľvek spravodajských materiálov od obv. , ale uviedol, že obv. G.H. mu pri stretnutí hovoril o svojej spolupráci s C. v oblasti zdravotníctva.

Po preskúmaní napadnutých uznesení ako aj konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, som zistil, že návrhy obvinených G.H., B.F. a H.G. sú dôvodné.

Podľa § 233 ods.1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2015, kto príjem alebo iný majetok z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnom čine, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmariť ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie, prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak sebe alebo inému zadováži, alebo drží, uschováva, ukrýva, užíva, spotrebuje, zničí, zmení alebo poškodí, a získa ním pre seba alebo iného prospech veľkého rozsahu, potrestá sa odňatím slobody na dvanásť rokov až dvadsať rokov.

Podľa § 326 ods.1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák., verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, prekročí svoju právomoc, alebo nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu, a taký čin spácha z osobitného motívu, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 329 ods.1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.08.2011, kto v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, spácha čin uvedený v odseku 1 ako verejný činiteľ a spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 vo veľkom rozsahu, potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

Podľa § 333 ods.1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2009, kto inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, spácha čin uvedený v odseku 1 voči verejnému činiteľovi a spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia

založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. por. ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministrom spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Uvedenými zákonnými ustanoveniami sa orgány prípravného konania pri rozhodovaní v predmetnej veci dôsledne neriadili.

I.

Z odôvodnení Uznesenia a uznesenia prokurátora ÚŠP vyplýva, že skutkový základ na vznesenie obvinenia bol získaný najmä z písomností zabezpečených v štádiu pred začatím trestného stíhania, ktorými sú:

1/ Návrh na začatie trestného stíhania zo dňa 18.12.2014 s prílohami (č.l. 1 a nasl.).

Tento návrh bol vyhotovený členom operatívnej skupiny špecializovaného tímu národnej kriminálnej agentúry (ďalej len „NAKA“) v Bratislave na základe listinných materiálov, ktoré sa tomuto tímu podarilo zadovážiť v inom trestnom konaní.

Návrh sa odvoláva na dokument uverejnený na internetovej stránke <http://db.tt/CnyLdQ1R> pod názvom „Gorila“, z ktorého je zrejmé, že príslušník SIS obv. G.H. mal za úplatu osobe konajúcej v prospech C. poskytnúť viaceré utajované skutočnosti.

Z návrhu tiež vyplýva, že dňa 07.08.2012 bolo vykonané stretnutie s osobou obv. G.H., ktorý bol požiadaný o podanie informácií k činnosti spoločnosti B., s.r.o., pričom uviedol, že po odchode zo SIS dostal ponuku od C. na vypracovanie

prieskumu trhu v oblasti zdravotníctva, ktorú prijal a za vypracovanie analýz bol aj finančne ohodnotený.

K návrhu sú pripojené výpisy z obchodného registra dotknutých spoločností a výpisy z účtov spoločnosti B., s.r.o., a spoločnosti A., s.r.o., z ktorých vyplynulo finančné prepojenie spoločnosti A., s.r.o., s C..

V závere návrhu na začatie trestného stíhania sa všeobecne konštatuje, že vykonanie fiktívnych analýz patrí medzi účinné metódy legalizácie príjmov z trestnej činnosti resp. k sofistikovaným spôsobom poskytnutia úplatku, nakoľko sa v trestnom konaní ťažko preukazuje.

2/ „Oznámenie o trestnej činnosti“ vyhotovené bývalým príslušníkom SIS A.J. a doručené dňa 12.10.2010 riaditeľovi SIS, kancelárii ministra vnútra Slovenskej republiky a Úradu boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru (č.l. 36-37 – I. zväzok, č.l. 2397- VIII. zväzok).

Z tohto oznámenia vyplýva, že v byte A.J. bol koncom novembra 2005 na základe schválenia sudcom Krajského súdu v Bratislave nainštalovaný ITP s krycím názvom „Gorila“, prostredníctvom ktorého bola zaznamenávaná komunikácia v susednom byte patriacom A.C.. Napriek tomu, že vyťažovaním predmetného ITP boli do júla 2006 zistené závažné skutočnosti o páchaní rozsiahlej ekonomickej a korupčnej trestnej činnosti, v auguste 2006 bolo ITP z iniciatívy nového vedenia SIS predčasne ukončené. Informácie získané použitím ITP neboli ďalej zákonným spôsobom využité na trestné konanie, ale naopak, funkcionármi SIS boli použité na politické a „obchodné“ účely. O podozrení z obchodovania s uvedenými informáciami upovedomil A.J. dňa 19.3.2007 samotného riaditeľa SIS ako aj riaditeľa sekcie vnútorného spravodajstva SIS, ktorí na jeho oznámenie nereagovali. Následne bol A.J. prepustený zo služobného pomeru, proti čomu sa bránil podaním žaloby na Krajský súd v Bratislave, ktorá mu však bola zamietnutá.

Dňa 26.02.2021 bolo vyšetrovateľke PZ osobne doručené doplnenie trestného oznámenia A.J. (č.l. 2511 – VIII. zväzok), ktorým reagoval na tvrdenie vtedajšieho riaditeľa SIS A.N. v médiách, že podľa jeho informácií obv. nemal prístup ku zvukovým nahrávkam ITP Gorila.

A.J. v doplnení svojho trestného oznámenia uviedol, že je ochotný svedeckou výpoveďou potvrdiť, že obv. G.H. disponoval súhrnným materiálom z uvedeného ITP. Zároveň uviedol, že obv. mu počas realizácie ITP vydal ústny príkaz vyhotovovať z ITP tzv. skrátené záznamy. A.J. tieto skrátené záznamy následne odstupoval elektronickou poštou priamo G.H. ako aj jeho zástupcom, riaditeľovi odboru, na ktorom bol A.J., zaradený a jeho zástupcovi. G.H. mal podľa A.J. tiež vyvinúť voči nemu aktivitu na získanie audiozáznamov z predmetného ITP.

3/ Najdôležitejšou písomnosťou pre vznesenie obvinenia je časť textu uverejneného v decembri 2011 na internete pod názvom „Gorila“, z ktorého vyplýva, že dňa 19.03.2007 bola operatívnu pracovníčkou SIS A.H. spracovaná spravodajská informácia 63/956-V-804-10/2007-S, podľa ktorej mal „bývalý riaditeľ

sekcie D, kontaktovať A.C. a prostredníctvom neho odovzdať predstaviteľom C. za 3-4 milióny Sk nahrávky z ITP „Gorila“ na CD nosiči.“

O tejto spravodajskej informácii je pritom v spise zmienka len v zázname vyšetrovateľa PZ z 13.11.2012 (č.l. 45, I. zväzok), a v ďalšom „zázname o súčinnosti“ z 29.5.2015 (č.l. 40, I. zväzok), v ktorom vyšetrovateľ NAKA Bratislava žiada o vyhotovenie záznamu niektorých listín z iného vyšetrovacieho spisu vrátane „časti textu z písomného materiálu zverejneného na internete v decembri 2011 tzv. Gorila“.

Samotná „spravodajská informácia“ sa však vo vyšetrovacom spise nenachádza, a to ani vo forme fotokópie. Nie je dokonca overené ani pravé meno pracovníčky SIS, ktorá mala byť autorkou tejto spravodajskej informácie, keďže niekde sa uvádza jej meno „A.Hh.“ a inde „A.H.“.

4/ Ďalším listinným dôkazom je zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 26.10.2010 vyhotovená na Odbore boja proti korupcii Bratislava s A.K. (č.l. 2400 – VIII. zväzok), z ktorej je zrejmé, že s A.J. sa pozná asi od roku 2004, kedy sa stretli na Veľvyslanectve USA na oslave Dňa vďakovzdaní.

A.K. vedel, že A.J. pracuje v SIS, pričom neskôr sa mu sťažoval, že ho postavili mimo výkon služby, a to v súvislosti s nejakým odpočúvaním. Tiež mu A.J. hovoril, že v rámci odpočúvania sa dozvedel množstvo závažných informácií o politických a ekonomických špičkách štátu, a mal strach, čo s ním bude, pretože zistené informácie posunul svojim nadriadeným, ktorými mali byť v tom čase A.P. s krycím menom „XX“ a A.R. s krycím menom „XZ“. Niekedy začiatkom roku 2009 A.K. údajne „obdržal poštou na adresu redakcie SME na svoje meno“, zásielku s obsahom 112 listov textu, pričom pochopil, že sa zrejme jedná o nahrávku, o ktorej mu hovoril A.J.

A.K. tiež uviedol, že ako novinár pôsobiaci na Slovensku mal kontakty na viacerých príslušníkov SIS, u ktorých si overil, že išlo o použitie ITP v kauze „Gorila“, pričom odpočúvacia technika bola umiestnená v byte A.J. Mená príslušníkov SIS odmietol uviesť s tým, že sú to jeho novinárske zdroje, ktoré nevyzradí.

Podľa trestného oznámenia A.K. sa v predmetnej zásielke, ktorá mu bola anonymne doručená, nachádzal aj list, ktorého spracovateľom bol „nejaký mjr. A.S.“. V liste sa uvádza, že počas vyhodnocovania ITP pod krycím názvom Gorila došlo zo strany príslušníkov SIS, konkrétne pplk. A.Š. (pravým menom G.H.), ako aj funkcionárov 9. odboru sekcie D (riaditeľky A.T. a jej zástupcu A.U.) k páchaniu trestnej činnosti tým, že buď zatajujú závažné informácie z ITP Gorila alebo s nimi nejakým spôsobom obchodujú a poskytujú ich „tretej strane“, za čo inkasujú peňažnú odmenu.

A.K. v nadväznosti na uvedený list uviedol, že sa dovätípil, že tým mjr. A.S. - autorom uvedeného listu, by mohol byť jeho kamarát A.J.

Prokurátor ÚŠP v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na všetky uvedené listiny (dve trestné oznámenia, návrh na trestné stíhanie a časť textu Gorila stiahnutý z internetu), ako na plnohodnotné dôkazy, ktoré dostatočne odôvodňujú vznesenie obvinenia podľa § 206 ods.1 Tr. por.

Odvolal sa pritom na Stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2019 pod číslom 33 (ďalej len „Stanovisko č. 33“), podľa ktorého *„za dôkazný informačný zdroj pre vznesenie obvinenia je potrebné považovať aj trestné oznámenie. Ide o listinný dôkaz, ktorý je nielen podkladom pre vznesenie obvinenia, ale je použiteľný aj v ďalšom konaní“*.

Podľa Stanoviska č. 33 za mimoprocený zdroj vznesenia obvinenia je potrebné považovať aj nadobudnutie vedomosti „inak“, pričom ide o zdroj rovnocenný s trestným oznámením.

„Iný zdroj“ v zmysle § 199 ods. 2 Tr. por. nie je legálne definovaný, predovšetkým však pôjde o skutočnosti zistené v rámci činnosti polície a prokuratúry, prípadne zistené z verejne dostupných zdrojov. Tu je charakteristická práve mimodôkazná povaha získanej informácie, na podklade ktorej sa o skutkových okolnostiach bude ďalej konať už procesne - budú sa dokazovať s pozitívnym alebo negatívnym výsledkom.

Pri interpretácii Stanoviska č. 33 však nie je možné vybrať si len niektoré jeho vyhovujúce časti, pretože len na základe jeho komplexného vyhodnotenia ako celku je možné správne pochopiť jeho zmysel a účel.

Zo Stanoviska č. 33 totiž zároveň vyplýva, že „trestné oznámenie sa samozrejme vykoná a hodnotí popri iných dôkazoch o tých skutočnostiach, ktoré sú obsahom trestného oznámenia“.

V zmysle uvedeného je teda potrebné „skutočnosti, tvoriace obsah trestného oznámenia“ dokazovať a tak overovať ich pravdivosť.

Nevyhnutnou súčasťou procesu dokazovania v trestnom konaní je totiž okrem vyhľadávania a procesného vykonávania dôkazov aj **previerka dôkazov, ktorej účelom je zistiť kvalitu** prameňa resp. zdroja získaných informácií, ich spoľahlivosť a vierohodnosť, a to na základe analýzy každého jednotlivého dôkazu a jeho porovnania s ostatnými dôkazmi.

Poslednou, ale rovnako dôležitou fázou procesu dokazovania je hodnotenie dôkazov, teda myšlienková činnosť orgánov činných v trestnom konaní, ktorou tieto orgány na základe vykonanej analýzy prisudzujú každému získanému dôkazu určitú hodnotu a význam, a to z hľadiska jeho závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Pravdivosť dôkazu pritom vyjadruje, ktoré závažné okolnosti, o ktorých dôkaz podáva správu, možno považovať za existujúce a dokázané v súlade so skutočnosťou.

Ustanovenie § 206 ods.1 Tr. por. teda síce umožňuje vzniesť obvinenie aj len na podklade trestného oznámenia, avšak za súčasného splnenia podmienky, že toto trestné oznámenie „hodnotené popri iných dôkazoch o skutočnostiach tvoriacich obsah oznámenia“, je z hľadiska jeho závažnosti a vierohodnosti **takej kvality**, že „je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba“.

Podľa Stanoviska č. 33 zároveň platí, že aj získanie vedomosti „inak“ môže byť podkladom pre vznesenie obvinenia (rovnako ako trestné oznámenie) len za situácie, keď je uvedeným spôsobom - teda „inak“, zistený **dostatočný podklad** pre závery relevantné v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por.

V uvedenom kontexte preto nemôže byť podkladom na vznesenie obvinenia **časť textu neznámeho pôvodu získaného z internetu**, tak ako to prezentuje prokurátor ÚŠP vo svojom uznesení s odôvodnením, že sa jedná o informáciu získanú z „iného zdroja“, a teda o plnohodnotný dôkaz.

Za hodnoverné informácie získané z „verejne dostupných zdrojov“, ktoré by mohli byť podkladom na vznesenie obvinenia, možno považovať napríklad informácie z obchodného registra, z katastra z nehnuteľností a z ďalších dostupných databáz či iných zdrojov.

Naproti tomu z textov **neznámeho pôvodu**, uverejnených **nezisteným subjektom** na internete, však rozhodne nemožno „čerpať dostatočný podklad pre postup podľa § 206 ods. 1 Tr. por.“, ako to logicky zdôrazňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v Stanovisku č. 33.

V opačnom prípade by akékoľvek difamujúce informácie uverejnené na internete nedohľadateľnou osobou, napríklad v rámci diskusných fór, o akejkoľvek údajnej trestnej činnosti konkrétnej osoby, boli podľa výkladu prokurátora ÚŠP postačujúce na začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia.

Je zrejmé, že taký výklad je neprijateľný, pretože zásadne odporuje základným pravidlám, ktorými sa riadi trestné konanie.

Z trestného oznámenia A.J. je pritom zrejmé len to, že „funkcionári SIS použili informácie získané ITP v kauze Gorila nezákonným spôsobom na politické a obchodné účely“.

V doplnení svojho trestného oznámenia A.J. uviedol, že obv. G.H. na základe jeho pokynu zasielal elektronickou poštou tzv. skrátené záznamy z použitia ITP v kauze Gorila, takže menovaný disponoval súhrnným materiálom z uvedeného ITP.

Z trestného oznámenia A.K. zase vyplynulo, že v zásielke, ktorá mu mala byť anonymne doručená, sa nachádzal list spracovaný „nejakým mjr.A.S.“, podľa ktorého pracovníci SIS nezákonne manipulujú s informáciami z ITP Gorila, obchodujú s nimi a poskytujú ich za peňažnú odmenu tretej strane. V uvedenom liste sa ako možní páchatelia uvádzajú okrem pplk. A.Š. (G.H.) aj funkcionári 9. Odboru sekcie D – riaditeľka A.T. a jej zástupca A.U.

Podľa A.K. bol spracovateľom predmetného listu jeho priateľ A.J., ktorý vystupoval pod krycím menom „A.S.“ - túto skutočnosť následne potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi zo 17.3.2021 aj sám A.J..

Je zrejmé, že trestné oznámenie síce podali dve osoby – A.J. a A.K., **ale zdroj získania informácie o údajnom trestnom čine bol iba jeden**, keďže autorom listu, z ktorého A.K. vychádzal pri podaní trestného oznámenia, bol A.J. s krycím menom „A.S.“.

Ani z jedného trestného oznámenia nebolo možné vyvodiť záver, že sa trestného činu dopustil práve obv. G.H.

V trestnom oznámení A.J. nie sú konkretizované žiadne podozrivé osoby a v trestnom oznámení A.K., vychádzajúceho z listu A.J., sa ako možní podozriví uvádzajú okrem G.H. aj ďalší dvaja funkcionári SIS – A.T. a A.U.

Samotné trestné oznámenie pritom nemôže mať hodnotu „plnohodnotného dôkazu“ porovnateľného svojim významom a vierohodnosťou so svedeckou výpoveďou, pretože na rozdiel od oznamovateľa svedok vypovedá po zákonom poučení v zmysle § 131 Tr. por. o trestných následkoch krivej výpovede.

Oznamovateľ A.K. pritom vôbec nebol vypočutý ako svedok v trestnom konaní.

A.J. bol vypočutý ako svedok dňa 17.3.2021, teda až po nadobudnutí právoplatnosti Uznesenia, a jeho výpoveď je súčasťou utajovanej prílohy spisu.

Z uvedenej svedeckej výpovede vyplýva, že A.J. pôsobil v inkriminovanom období v SIS ako vedúci analytického oddelenia 5. Odboru sekcie D.

Svedok uviedol, že obv. G.H. mu z pozície nadriadeného dal pokyn vyhotovovať tzv. skrátené záznamy z ITP v kauze Gorila. Tieto skrátené záznamy potom posielal elektronickou poštou jednak samotnému obv. G.H. a jednak jeho dvom zástupcom, a tiež riaditeľovi 5. Odboru a jeho zástupcovi A.V., ktorý oficiálne viedol spis Gorila - svedok uviedol len krycie mená dotknutých príslušníkov SIS.

Niekedy v mesiaci jún 2006 prejavil obv. G.H. záujem aj o audiozáznamy k uvedenému ITP a dal pokyn A.J. napísať žiadosť pre technickú sekciu SIS o poskytnutie týchto záznamov .

Svedok A.J. predmetnú žiadosť spracoval a dal ju na podpis obv. G.H., ale ten ju nepodpísal a povedal, že „si to vybaví inak“. Či to však skutočne vybavil a akým spôsobom, k tomu sa svedok nevedel vyjadriť.

Pokiaľ ide o predmetnú žiadosť pre technickú sekciu SIS, originál aj kópiu tejto žiadosti A.J. skartoval.

Zároveň uviedol, že prístup k nahrávkam z ITP mali okrem neho aj dvaja pracovníci operatívneho oddelenia (krycie mená B.A. a B.B.), pričom B.B. údajne po realizácii ITP odišiel pracovať do C..

Okrem toho v roku 2006 po nástupe nového vedenia SIS A.V. cez zastupujúceho sekcie D, B.C. poskytol spis riaditeľovi SIS B.D. a B.E., ktorí ho mali asi 10 dní, pričom podľa svedka sa v spise nenachádzali žiadne záznamy o tom, ktorým konkrétnym osobám bol spis sprístupnený.

Na otázku vyšetrovateľky PZ svedok uviedol, že nemá priamy dôkaz o porušovaní povinnosti mlčanlivosti zo strany konkrétnych pracovníkov SIS.

O údajnom zobchodovaní nahrávok G.H. sa dozvedel len zo spravodajskej informácie, ktorá prešla digitálnym tokom sekcie D, kde ju svedok A.J. ako analytik vyhodnocoval.

Na presný obsah uvedenej spravodajskej informácie si s odstupom času už nevedel spomenúť, ale konštatoval, že sa jednalo o tú informáciu A.Hh., ktorá bola zverejnená na internete. Určite dal k tejto informácii aj nejaké svoje stanovisko, resp. návrh riešenia, ale už si nepamätá aký.

A.J. tiež vypovedal o konflikte medzi A.Hh. - autorkou spravodajskej informácie a obv. G.H..

Uviedol, že v tom čase stáli proti sebe v SIS dve súperiace skupiny, pričom „zrušili“ A.H. manžela, ktorý bol riaditeľom nejakého odboru (chceli sa zbaviť bývalých eštechákov) a chceli zrušiť aj ju, ale zákonne ju prepustiť nemohli, tak ju zaradili na 5. odbor, kde sa s ňou v podstate nikto nebavil. Z poznámok kolegov vyrozumel, že ju vnímali ako „záťaž“. Práve z týchto skutočností pramenil konflikt medzi A.Hh. a obv. G.H..

Z výpovede svedka A.J. teda vyplynulo, že obv. G.H. vzhľadom na jeho pozíciu v SIS oficiálne nedisponoval a ani nemohol disponovať zvukovou nahrávkou z ITP Gorila. Svedok A.J. mu odovzdával len tzv. skrátené záznamy z ITP prostredníctvom elektronickej pošty. Či si obv. G.H. zaobstaral zvukové nahrávky nejakým iným spôsobom (nelegálne), k tomu sa svedok vyjadriť nevedel.

O údajnom „zobchodovaní“ nahrávok z ITP obv. G.H. sa svedok A.J. dozvedel len zo spravodajskej informácie A.Hh., v tomto smere nemal žiadne iné poznatky, či už vlastné, resp. od iných osôb.

Z uvedeného je zrejmé, že hoci orgány prípravného konania v napadnutých rozhodnutiach poukazujú na „viaceré listinné dôkazy“ - trestné oznámenia A.J. a A.G., návrh operatívneho pracovníka NAKA na začatie trestného stíhania a spravodajskú informáciu vyhotovenú A.H., v skutočnosti ide o jediný spoločný zdroj, z ktorého všetky uvedené dokumenty vychádzajú.

Týmto zdrojom, tvoriacim skutkový základ vznesenia obvinenia, je časť textu neznámeho pôvodu, zverejnená v roku 2011 na internete pod názvom Gorila.

Samotná spravodajská informácia vyhotovená A.Hh. pritom nie je súčasťou spisu, a to ani vo forme fotokópie.

Orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarilo túto spravodajskú informáciu zadovážiť, pretože SIS s odvolaním sa na § 17 ods. 6 zákona č. 46/1993 Z. z. o SIS ju odmietla vydať.

Podľa uvedeného zákonného ustanovenia „ak údaje uchovávané v evidenciách už nie sú na plnenie úloh potrebné, alebo ak je na to iný zákonný dôvod, je informačná služba oprávnená tieto údaje uložiť spôsobom, ktorý zabráni každému, okrem súdu, v prístupe k nim“.

SIS doposiaľ nevyhovela ani opakovaným žiadostiam OČTK o zbavenie mlčanlivosti zachovávať mlčanlivosť A.Hh. (H.).

SIS zastáva právny názor, že uloženie záznamu podľa § 17 ods. 6 zákona o SIS znamená aj zákaz výsluchu príslušníka SIS, ktorý tento záznam spracoval. Výsluchom A.Hh. by teda došlo ku konaniu „in fraudem legis“ – t. j. k obchádzaniu zákona.

Obsah spravodajskej informácie vyhotovenej A.Hh. (H.) nebol zo strany SIS žiadnym spôsobom verifikovaný.

SIS potvrdila len to, že písomnosť s registratúrnym označením č. p. 63/956-V-804-10/2007-S zo dňa 19.3.2007 bola zavedená v informačnom systéme SIS, pričom sa jedná o jednotlivú písomnosť bez spojitosti s inými záznamami.

Bývalý riaditeľ SIS vo svojom stanovisku uviedol, že ani v prípade, že by táto informácia nebola uložená v zmysle § 17 ods. 6 zákona o SIS, neposkytuje záruku verifikovateľnosti jej zákonného získania, preto podľa doterajšej praxe sa neposkytuje OČTK na ich priame využívanie ako dôkazu v trestnom konaní, ale využíva sa len na iniciovanie ich ďalšej činnosti v zmysle Trestného poriadku.

Pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia teda orgány prípravného konania **nemali žiadnym spôsobom verifikované, že spravodajská informácia s konkrétnym obsahom ohľadne podozrenia z trestnej činnosti obv. G.H. skutočne existuje, pretože disponovali výlučne úryvkom textu uverejneným na internete pod názvom Gorila.**

Až po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia svedok A.J. vo svojej výpovedi zo 17.3.2021 uviedol, že spravodajskú informáciu s takýmto obsahom skutočne zachytil v informačnom toku SIS, čím nepriamo potvrdil jej existenciu.

Ani tento nepriamy dôkaz však nemení nič na tom, že konkrétny obsah uvedenej spravodajskej informácie nie je možné ustáliť a verifikovať, keďže OČTK touto spravodajskou informáciou nedisponujú a „presné znenie“ tejto informácie prevzali len z internetu.

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že ani v prípade získania uvedenej spravodajskej informácie by táto (bez ďalšieho overenia jej pravdivosti) nemohla slúžiť ako dostatočný podklad pre vznesenie obvinenia konkrétnej osobe.

Vzhľadom na to, že OČTK sa nepodarilo vypočuť v pozícii svedka samotnú autorku spravodajskej informácie A.Hh. (H.), nie je možné zistiť, z akého zdroja získala informácie, či išlo o jeden alebo viac od seba nezávislých zdrojov, aká bola ich hodnovernosť a podobne.

Napriek tomu je možné podrobiť obsah tejto „spravodajskej informácie“ preverke pravdivosti aspoň z hľadiska posúdenia, čo obsahuje ako overiteľné fakty, teda ktoré skutočnosti v nej uvedené sú podporené ďalšími zisteniami v predmetnej trestnej veci.

Uvedená spravodajská informácia hovorí jednoznačne o **zvukovej nahrávke** z ITP Gorila, ktorú mal obv. G.H. odovzdať na CD nosiči predstaviteľom C. prostredníctvom A.C., a to za úplatok vo výške 3-4 miliónov Sk.

Uvedené tvrdenia obsiahnuté v spravodajskej informácii však nekorešpondujú s ďalšími zisteniami v predmetnej veci - obv. G.H. z titulu svojej funkcie nedisponoval a ani nemohol disponovať zvukovou nahrávkou, svedok A.C. poprel prevzatie akýchkoľvek spravodajských informácií od obv. G.H., a napokon z bankových účtov vyplynulo, že firma B., s.r.o., obdržala od C. výrazne vyššiu finančnú odmenu (asi 6 mil. Sk), než mala byť výška úplatku podľa spravodajskej informácie.

II.

Okrem „listinných dôkazov“ špecifikovaných v bode I. tohto uznesenia sa Uznesenie opiera o svedecké výpovede A.A. z 02.12.2015, A.B. z 03.12.2015, A.C. zo 07.12.2015, A.D. z 18.12.2015, A.E. z 27.01.2016, A.F. z 29.01.2016, B.X. z 22.02.2019, B.G. zo 14.02.2019, B.H. z 15.05.2019, A.G. zo 17.05.2019 a B.I. zo 16.12.2019.

Všetky uvedené výsluchy svedkov boli vykonané v štádiu po začatí trestného stíhania „vo veci“.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že trestné stíhanie „vo veci“ bolo začaté podľa § 199 ods.1, ods. 2 Tr. por. na základe uznesenia z 25.06.2015 sp. zn. PPZ-57/NKA-FP-BA-2015 (č.l. 48 – I. zväzok).

Z uvedeného uznesenia vyplýva, že trestné stíhanie sa začína pre skutok, ktorého sa mal dopustiť v presne nezistenom čase v priebehu rokov 2006-2008

„páchateľ vystupujúci ako príslušník SIS “ v podstate tým, že za sľúbený úplatok vo výške 3-4 milióny Sk odovzdal na CD nosičoch nepovolanej osobe Ing. A.C. informácie označované ako spis Gorila, ktoré mal tento ďalej odovzdať C..

V zmysle Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a súdov Slovenskej republiky č. 2/2016 pod č. 19 *„je neprípustné viesť trestné stíhanie len „vo veci“ pri súčasnom splnení podmienok § 206 ods. 1 Tr. por., teda so zjavným a jednoznačne špecifikovaným a nezameniteľne známym páchatelom, eventuálne tiež označeným v uznesení o začatí trestného stíhania menom, priezviskom, prípadne adresou bydliska, bez toho, aby zároveň bolo aj vznesené obvinenie tejto osobe. Nerešpektovanie uvedeného postupu znamená, že podozrivý síce je materiálne obvinený, ale formálne nie, čím sa tejto osobe zabránilo uplatňovať procesné práva obvineného.“*

Z odôvodnenia uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tiež vyplýva, že všetky dôkazy, ktoré boli vykonané v štádiu medzi začatím trestného stíhania „vo veci“ s už vtedy známym páchatelom a vznesením obvinenia, sú nezákonné a preto musia byť vykonané znova. Pokiaľ ide o výsluchy svedkov, Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôraznil, že svedkovia sa v rámci svojich nových výpovedí nebudú môcť odvolávať či pridržať svojich predchádzajúcich výpovedí, ktoré neboli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, a keďže sú pôvodné výpovede svedkov vykonané v rozpore s Trestným poriadkom, teda sú nezákonné, vôbec sa nesmú nachádzať v spise, pretože by mohli neprocesným spôsobom ovplyvňovať OČTK a súd.

Je nesporné, že v predmetnej trestnej veci už v čase začatia trestného stíhania podľa § 199 ods.1, ods. 2 Tr. por. bol OČTK známy do úvahy prichádzajúci páchatel trestného činu, ktorý bol nezameniteľným spôsobom špecifikovaný priamo v uznesení o začatí trestného stíhania z 25.6.2015 slovami *„príslušník SIS “*, a uvedením jeho titulu, mena a priezviska.

Napriek tomu G.H. nebolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods.1 Tr. por..

Naopak, po začatí trestného stíhania „vo veci“ OČTK vykonávali v priebehu rokov 2005-2006 a následne v roku 2019 procesné úkony vrátane výsluchov svedkov, pričom počas takmer 6 rokov prebiehajúceho trestného stíhania „vo veci“ nemohol uplatniť svoje práva obvineného vyplývajúce z Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa zázpisnice o pôvodných výpovediach týchto svedkov z obdobia rokov 2005-2019 nesmú v spise vôbec nachádzať, pretože sú nezákonné a nemôžu byť použité ako dôkaz v tomto trestnom konaní.

K uvedeným svedeckým výpovediam z rokov 2006-2019 preto OČTK pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia G.H. z 01.12.2020 sp. zn. PPZ-72/NKA-BA-2019 nemohli vôbec prihliadať.

III.

Podľa skutkovej vety napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia mal obv. G.H. za úplatok poskytnúť obv. H.G. utajené informácie vedené v spravodajských evidenciách SIS, ktoré boli okrem iného „získané aj použitím ITP v rokoch 2005-2006, označené ako tzv. spis Gorila“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo 07.01.2021 sp. zn. 4 Tost 53/2020 konštatoval, že pokiaľ sa obv. G.H. kladie za vinu protiprávne manipulovanie s určitými informáciami získanými z jeho pôsobenia v SIS, tak *„tieto informácie mali byť súčasťou spisu, prípadne utajovanej prílohy a keďže malo ísť o informácie získané použitím ITP, mali byť predložené aj príkazy príslušného súdu na ich použitie, aby súd – a to aj s ohľadom na existujúce rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky mohol posúdiť, či sú v prejednávanej veci vôbec použiteľné. Na tento účel nemôžu slúžiť informácie zverejnené na internete. Pokiaľ snád tieto informácie mali byť obsiahnuté na USB kľúči označenom ako stopa číslo 21, tak ani tento dôkaz nie je súčasťou spisu.“*

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20.11.2012 sp. zn. III.ÚS 97/2012 a z 2.2.2016 sp. zn. III.ÚS 490/2015, **ktorými boli zrušené ako nezákonné všetky tri príkazy Krajského súdu Bratislava na použitie ITP v kauze Gorila.**

Ústavný súd Slovenskej republiky síce explicitne nenariadil zničenie záznamov získaných z nezákonného použitia ITP, avšak s tým, že takáto povinnosť vyplýva príslušným orgánom priamo zo zákona.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov *„Ak sa informačno-technický prostriedok použil v rozpore s týmto zákonom, záznam získaný pri takom použití alebo akýkoľvek iný výsledok nezákonného použitia informačno-technického prostriedku nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci nesmie použiť ako dôkaz, ani uznať za dôkaz, okrem trestného alebo disciplinárneho konania proti osobe, ktorá záznam nezákonne vyhotovila alebo dala príkaz na jeho vyhotovenie. Nezákonne získaný záznam alebo iný výsledok sa musí zničiť v prítomnosti zákonného sudcu príslušného na vydanie povolenia do 24 hodín od protiprávneho použitia informačno-technického prostriedku.“*

Podľa § 7 ods. 5 zákona o ochrane pred odpočúvaním *„O zničení záznamu alebo iného výsledku sa vyhotoví písomná zápisnica, v ktorej sa uvedie dôvod*

*zničenia záznamu alebo výsledku, osobné údaje osoby, ktorá nariadila alebo schválila použitie informačno-technického prostriedku, v rozsahu titul, meno, priezvisko a jej funkcia, osobné údaje osoby, ktorá nariadila alebo schválila zničenie záznamu alebo iného výsledku, v rozsahu titul, meno, priezvisko a jej funkcia a osobné údaje zákonného sudcu, ktorý bol prítomný pri jeho zničení, v rozsahu titul, meno, priezvisko, funkcia, identifikácia príslušného súdu. **Záznam alebo iný výsledok použitia informačno-technického prostriedku sa pred zničením nesmie skopírovať ani prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.***

Vo vzťahu k ďalším - odvodeným údajom, získaným z uvedeného nezákonného použitia ITP, ktoré podľa zákona priamo nepodliehajú zničeniu, keďže nie sú záznamom resp. priamym výsledkom použitia ITP, Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze z 2.2.2016 sp. zn. III.ÚS 490/2015 konštatoval, že *„je nutné, aby SIS takéto údaje uložila podľa § 17 ods. 6 Zákona č. 46/1993 Z. z. o SIS, a to tak, aby k nim nemal nikto prístup, pretože len takýto spôsob dáva dostatočnú záruku, že do práva sťažovateľa na ochranu súkromia už nebude viac zasahované. Takéto údaje už totiž nebude možné použiť na dôkazové, ani iné účely.“*

Ústavný súd Slovenskej republiky tiež poukázal na ustanovenie § 17 ods. 6 zákona o SIS, ktoré *„umožňuje informačnej službe nakladať s údajmi uchovávanými v ich evidenciách podľa uváženia, pričom jej súčasne ukladá povinnosť ochraňovať tieto údaje pred vyzradením, zneužitím, poškodením alebo zničením.“*

Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedených vyššie a platnej zákonnej úpravy teda vyplýva, že záznamy a iné priame výsledky nezákonného použitia ITP v kauze Gorila podliehajú zničeniu a ďalšie - odvodené údaje, získané z uvedeného použitia ITP, musia byť uložené v zmysle § 17 ods. 6 zákona o SIS a nesmú byť použité na dôkazové ani iné účely.

Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyhlásil dňa 20.07.2021 rozsudok sp. zn. 58361/12 vo veci A.C. v. Slovenská republika, v ktorom konštatoval, že realizácia všetkých troch príkazov na odpočúvanie, ako aj vytvorenie a držba rôznych materiálov na ich základe, predstavovali zásah do sťažovateľovho práva na rešpektovanie súkromného života.

Z uvedeného rozsudku ESLP je zrejmé, že pôvodný materiál (zvukové záznamy a ich prepisy) získaný odpočúvaním na základe prvých dvoch príkazov súdu, bol v roku 2008 zničený.

Pôvodný materiál získaný na základe tretieho príkazu ako aj odvodený materiál (analytické správy a pod.) na základe všetkých troch príkazov, bol zo strany SIS uložený v zmysle § 17 ods. 6 zákona o SIS.

ESLP rozhodol, že z dôvodu realizácie troch príkazov na odpočúvanie a pretrvávajúcej držby pôvodného materiálu (získaného na základe tretieho príkazu) a odvodeného materiálu (na základe všetkých troch príkazov), došlo k porušeniu

práva sťažovateľa podľa článku 8 Dohovoru, preto mu priznal finančné odškodnenie z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 9.750,- € ako aj náhradu trov konania.

Z uvedených nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozsudku ESĽP teda jednoznačne vyplýva, že celý materiál pochádzajúci z použitia ITP v kauze Gorila, teda samotné audiozáznamy a iné priame výsledky ITP ako aj z nich odvodené materiály (analytické správy a pod.) sú nezákonné, preto ich nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom ani inom konaní.

IV.

V priamej nadväznosti na závery vyplývajúce z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a ESĽP, je potrebné poukázať na tú časť napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia, v ktorej vyšetrovateľka PZ argumentuje obsahom USB kľúča, ktorý bol zaistený ako stopa č. 21 pri domovej prehliadke u obv. B.X. v inej trestnej veci - vražda pošk. B.J.

Podľa obžaloby v tejto trestnej veci (sp. zn. VII/2 Gv 69/18/1000, obž.B.X. a spol.) predmetný USB kľúč obsahuje „kópiu odposluchov uskutočnených na Vazovovej ulici v byte vlastnenom A.C..“

Svedok B.K. predmetnú stopu odstúpil vyšetrovateľovi PZ pplk. C.D. na využitie v kauze „Gorila“ z dôvodu, že vo veci vraždy pošk. B.J. nebola využiteľná.

V mobile B.X., ktorý vydal A.G., bol zaznamenaný aj rozhovor medzi bývalým generálnym prokurátorom B.L. a B.X. z roku 2014.

Z uvedeného rozhovoru, ktorý bol čiastočne medializovaný, vyplynulo, že B.L. mal nahrávku z kauzy Gorila vo svojom notebooku, táto bola následne prekopírovaná na USB kľúč B.I., k USB kľúču bol vyhotovený manuál a jeho obsah mal byť chránený heslom „XYZ“.

Druhou nahrávkou mal podľa rozhovoru disponovať B.X., ktorý ju mal údajne odpredať obv. H.G., pričom aktéri rozhovoru sa rozprávajú o tom, akým spôsobom sa k nahrávke dostal B.M., ktorý sa snažil vydierať obv. H.G. - výpoveď svedka z 26.5.2021.

Podľa uznesenia vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia B.L. zo 17.12.2019 sp. zn. PPZ-135/NKA-VY4-2019 (č. I. 1131, IV. zväzok) „V rámci vyšetrovania členovia špecializovaného vyšetrovacieho tímu Gorila porovnali obsah zvukových súborov nachádzajúcich sa na predmetnom USB kľúči s textom údajného analytického prepisu z akcie SIS pod krycím názvom Gorila a Gorila 1 zverejnenom na internete, pričom bola v podstatnej časti konštatovaná zhoda zvukových súborov nachádzajúcich sa na predmetnom USB kľúči s údajným

analytickým prepisom z akcie SIS pod krycím názvom Gorila a Gorila 1 zverejnenom na internete“.

Jednou z častí zvukovej nahrávky nachádzajúcej sa na USB kľúči (stopa č. 21) je záznam časti stretnutia a rozhovoru obv. H.G. s B.N., ktorá sa nachádza aj v údajnom analytickom prepise z akcie SIS pod názvom Gorila a Gorila 1 zverejnenom na internete.

V predmetnom uznesení o vznesení obvinenia B.L. sa tiež uvádza, že „Vyššie uvedené skutočnosti potvrdzujú, že USB kľúč, zaistený pri domovej prehliadke u B.X. dňa 16.10.2018, je tým USB kľúčom, obsahujúcim materiál Gorila, ktorý B.L. odovzdal B.X., a ktorý podľa vyjadrení dal nakopírovať B.I., ktorý ho zašifroval B.L. vytvoreným heslom „XYZ“.

Z jedného z vypracovaných znaleckých posudkov pritom vyplynulo, že hlas muža na nahrávke s najväčšou pravdepodobnosťou patrí H.G.

Je teda zrejmé, že podľa obžaloby podanej na obž. B.X. a spol. vo veci úkladnej vraždy poškodeného B.J. (sp. zn. VII/2 Gv 69/18/1000) ako aj podľa uznesenia o vznesení obvinenia B.L. zo 17.12.2019 sp.zn. PPZ-135/NKA-VY4-2019, na zaistenom USB kľúči označenom ako stopa č. 21, sa nachádza časť nahrávky získanej na základe nezákonného použitia ITP v kauze Gorila.

S poukazom na závery plynúce z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozsudku ESLP uvedených v bode III. tohto uznesenia je teda potrebné konštatovať, že nahrávku - stopu č. 21, **nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní a preto z nej vyšetrovateľka PZ pri vznesení obvinenia nemohla vychádzať.**

Odhliadnuc od toho, že predmetný USB kľúč ani neobsahuje skutočnosti, ktoré by boli relevantné z hľadiska tejto trestnej veci, je potrebné konštatovať, že opakované žiadosti obv. H.G. o zničenie stopy č. 21 ako súčasti spisu „Gorila“ (č. I. 1267, V. zväzok) sú opodstatnené.

V tejto súvislosti nemožno prehliadnuť neprijateľné tvrdenie vyšetrovateľky PZ v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia, podľa ktorého „V predmetnej trestnej veci vyšetrovateľ PZ nie je viazaný pri svojej rozhodovacej činnosti o vznesení obvinenia rozhodnutiami, hoci i najvyššej autority, ako je Ústavný súd Slovenskej republiky.

V.

Preskúmal som aj dôkazy, ktoré boli vykonané po vydaní Uznesenia dňa 01.12.2020 a po tom, ako nadobudlo právoplatnosť dňa 10.03.2021, a to za účelom posúdenia, či tieto dôkazy dôvodnosť vzneseného obvinenia potvrdzujú alebo dokonca zosilňujú alebo naopak zoslabujú.

Z dodatočne vykonaných dôkazov (výsluchov svedkov) vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Svedok A.F. vo výpovedi z 18.02.2021 (č. I. 652, III. zväzok) potvrdil, že bol spoločníkom a konateľom spoločnosti A., s.r.o., od jej založenia, ale nevedel presne uviesť obdobie (podľa výpisu z obchodného registra to bolo v rokoch 2003-2004.)

Rovnako sa nevedel presne vyjadriť k predmetu podnikania tejto spoločnosti, k tomu len uviedol, že to bolo sprostredkovávanie finančných služieb pre C.

Svedok A.A. (konateľ a spoločník spoločnosti A., s.r.o., v rokoch 2004-2013) vo výpovedi z 12.01.2021 uviedol, že vzhľadom na odstup času si pamätá len to, že spoločnosť A., s.r.o., zadávala spoločnosti B., s.r.o., nejakú objednávku ohľadne analýzy zdravotníctva na trhu.

Po predložení „Zmluvy o spracovaní analýz a poskytovaní poradenstva“ z 29.09.2006 potvrdil, že na zmluve je jeho podpis (č. I.544, II. zväzok).

Svedok A.D. vo výpovedi z 21.01.2021 vypovedal, že bol zamestnancom C. od roku 2008, pracoval na finančnom oddelení a neskôr prebral agendu, ktorá sa volala tzv. mimoskupina.

Boli to spoločnosti, ktoré oficiálne nepatrili do majetku C., pričom nemali vopred špecifikovaný ani predmet podnikania.

Ako príklad svedok uviedol, že v prípade, že mala C. záujem o nejakú akvizíciu, tak takáto nepriamo prepojená spoločnosť sa zúčastnila tendra namiesto C., a následne po uskutočnení potrebnej transakcie sa stala súčasťou portfólia C..

Jednou z takýchto spoločností bola aj spoločnosť A., s.r.o., v ktorej bol štatutárom A.A. a vlastne z tohto dôvodu sa s ním aj svedok poznal.

V čase, keď A.D. nastúpil do C., spoločnosť A., s.r.o., už bola v portfóliu C., pričom k predmetu činnosti spoločnosti A., s.r.o., sa vyjadriť nevedel (č. I. 589, II. zväzok).

Z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že spoločnosť A., s.r.o. (v likvidácii od roku 2013) zanikla v roku 2014 (č. I. 5, I. zväzok).

Svedkyňa A.E. (účtovníčka firmy B., s.r.o.) vo výpovedi zo 04.02.2021 uviedla, že ako živnostníčka pracovala pre firmu B., s.r.o., ktorej viedla účtovníctvo.

Potvrdila, že vo svojom účtovnom programe vystavovala faktúry, ktoré následne podpisovali obv. G.H., resp. obv. B.F.

Ku konkrétnemu predmetu činnosti tejto spoločnosti sa vyjadriť nevedela, podľa nej išlo o „vypracovávanie nejakých analýz“.

Z písomného vyjadrenia konateľa spoločnosti B., s.r.o., z 26.10.2015 síce vyplýva, že firma s ňou ukončila spoluprácu z dôvodu nedôsledného vedenia účtovníctva a neodovzdania kompletnej účtovnej dokumentácie konateľom spoločnosti, avšak svedkyňa si už na tieto okolnosti skončenia spolupráce nepamätala.

Uviedla len, že odovzdala „všetky papiere, ktoré mala k dispozícii“, ale doklad o tom nemá, pretože protokol o odovzdaní účtovníctva sa nespisoval.

K nezrovnalostiam ohľadne číslovania faktúr sa svedkyňa vyjadriť nevedela (č. I. 616, III. zväzok).

Po nadobudnutí právoplatnosti Uznesenia dňa 10.03.2021 boli vypočutí nasledovní svedkovia:

Svedok A.B. v inkriminovanom období zastával v C. pozíciu riaditeľa firemných rizík, jeho priamym nadriadeným bol H.G., a z titulu svojej funkcie mal na starosti riadenie tzv. „business intelligence“ (zberu informácií).

Svedok potvrdil, že na základe „Zmluvy o spracovaní analýz a poskytovaní poradenstva“ vypracoval „Zameranie úloh pre poradcu“, ktoré osobne prerokoval s obv. G.H..

Dohodli sa, že výstupy v rámci tohto zamerania mu bude obv. pravidelne odovzdávať pri osobných stretnutiach, a to v písomnej forme resp. na USB kľúči ako aj slovné.

Dohodnutá odmena pre G.H. (ktorej výšku stanovil obv. H.G.) sa mu, aj v porovnaní s inými odmenami, nezdala prehnaná .

Asi po pol roku uvedenej spolupráce však dospel k názoru, že výstupy poskytované obv. G.H. nezodpovedajú dohodnutej odmene, a to z hľadiska ich využiteľnosti pre investičné zámery C..

Z uvedeného dôvodu navrhol zníženie odmeny, ktoré obv. H.G. akceptoval.

Keď však po nejakom čase došlo k opakovanému zníženiu odmeny, obv. G.H. sa rozhodol spoluprácu ukončiť.

V tejto súvislosti svedok uviedol, že on osobne nepredpokladal ukončenie spolupráce s obv. G.H., pretože mnohé podklady poskytnuté firmou B., s.r.o., boli pre C. veľmi užitočné a aj reálne využité.

Ako príklad uviedol rozbor stavu nemocníc v jednotlivých regiónoch Slovenska, ktorý mal pre C. skutočný význam a hodnotu.

Niektoré výstupy, ktoré obv. G.H. poskytoval, sa síce netýkali aktuálnych investičných zámerov C. (napríklad v oblasti energetiky), preto využité neboli, ale podľa svedka ich obv. G.H. predkladal s tým, že časom by mohli byť pre C. zaujímavé, čo nie je možné vylúčiť (výpoveď svedka z 18.03.2021, č. I. 87, I. zväzok - doplnenie).

Svedok A.G. uviedol, že nemá žiadne vedomosti o tom, že by obv. H.G. mal kupovať od obv. G.H. nejaké spravodajské informácie.

Na otázku vyšetrovatelky PZ uviedol, že nemá žiadnu vedomosť ani o tom, že by obv. G.H. disponoval akýmkoľvek materiálom pochádzajúcim zo SIS v kauze Gorila.

Pokiaľ by bol zbavený mlčanlivosti, tak by mohol vysvetliť, k akému druhu informácií mohol mať G.H. prístup a k akým prístup mať nemohol.

Svedok tiež uviedol, že zdrojov úniku predmetných spravodajských informácií zo SIS bolo strašne veľa.

Jedným z prvých ľudí, ktorý disponoval spisom Gorila, bol práve A.K., ktorý bol v blízkom vzťahu s A.J., preto je pravdepodobné, že spravodajské informácie zo spisu Gorila získal práve od neho.

Svedok A.G. poukázal aj na ďalšie úniky spravodajských informácií zo spisu Gorila a ich využitie na politické účely.

Konkrétne spomenul B.O., cez ktorého sa k spisu Gorila dostal bývalý novinár B.P., a ten prostredníctvom B.R. poskytol nahrávky predsedovi politickej strany D.B.

Z informácií zo spisu Gorila profitovali aj ďalší politici vrátane A.L., ktorí tiež disponovali uniknutými materiálmi zo spisu Gorila, rovnako ako viacerí novinári.

Svedok A.G. sa vyjadril aj k nahrávkam „Gorily“, ktorými disponoval B.X..

Od B.X. sa svedok dozvedel, že tento disponoval dvoma kópiami zvukového záznamu z operácie Gorila, jednak na laptope a jednak na DVD disku, pričom jedna z nich mala byť uložená u bývalého generálneho prokurátora B.L. (výpoveď svedka z 19.03.2021, č. I. 118, I. zväzok - doplnenie).

O tom, že skutočne existovalo množstvo zdrojov úniku spravodajských informácií v kauze Gorila z prostredia SIS, vypovedali aj ďalší svedkovia.

Vyšetrovateľ B.K. v pozícii svedka uviedol, že v prítomnosti dvoch operatívnych pracovníkov (B.T. a B.U.) mali dňa 19.01.2021 rozhovor s B.V., ktorý sa vyjadril, že má presné vedomosti o tom, ako sa dostali nahrávky „Gorila“ z prostredia SIS. B.V. mal uviesť, že pozná konkrétnu osobu, ktorá pracovala na technickom oddelení príslušnej súčasti SIS a vyhotovila kópie z nosičov, na ktorých sa nachádzali záznamy z ITP. Uvedený technik mal tiež zameniť archivované nosiče, takže v archíve mali zostať len prázdne nosiče. B.V. sa mal pred uvedenými svedkami tiež vyjadríť, že on osobne zanesol predmetné záznamy z ITP obv. H.G. do Digital parku (výpoveď svedka z 3.5.2021 a 26.5.2021, č. I. 160, č. I. 190 I. zväzok - doplnenie).

Svedok B.Y. taktiež vypovedal o tom, ako sa mu B.V. údajne viackrát „pochválil“, že ešte v čase, keď bol príslušníkom SIS, získal nahrávku celej Gorily, a to od svojho dobrého kamaráta menom B.X., ktorý mu ju priniesol osobne a urobili si z nej viacero kópií. B.V. mu mal tiež povedať, že nahrávku predal obv. H.G., pričom spomenul aj konkrétnu sumu, ktorú za to „zinkasoval“, ale tú si svedok nezapamätal. B.V. mal svedkovi B.Y. tiež údajne povedať, že predmetnú nahrávku sa obv. H.G. snažili prediť aj iné osoby, ktoré disponovali okopírovanými nahrávkami (výpoveď svedka z 22.4.2021, č.I. 143, I. zväzok - doplnenie).

Zo všetkých uvedených svedeckých výpovedí A.G., B.K. a B.Y., ktoré boli vykonané po právoplatnosti Uznesenia a tvoria súčasť I. zväzku doplneného spisu,

nevyplývajú žiadne skutočnosti relevantné pre posúdenie skutku, ktorý je predmetom vznesenia obvinenia v tejto veci.

Uvedení svedkovia sa totiž vôbec nevedeli vyjadriť k údajnému „zobchodovaniu“ informácií z kauzy Gorila medzi obv. G.H. a obv. H.G., ale vyjadrili sa k mnohým iným zdrojom úniku týchto spravodajských informácií z prostredia SIS a k osobám, ktoré podľa ich vedomostí týmito uniknutými informáciami následne disponovali a využívali ich na politické alebo „obchodné“ účely - B.V., A.K., B.X., B.L., B.M., B.O., B.P., B.R., D.B. a ďalší.

Svedok Ing. A.C. vo svojej výpovedi z 10.06.2021 rozhodne poprel, že by od G.H. prevzal akékoľvek materiály v kauze Gorila a odovzdal ich obv. H.G..

Uviedol tiež, že pri jednom stretnutí mu obv. G.H. hovoril, že spolupracuje s C., pričom spomínal nejaké projekty z oblasti zdravotníctva (č. I. 256 II. zväzok - doplnenie).

Zo svedeckej výpovede A.J. zo 17.03.2021, ktorá bola vykonaná po nadobudnutí právoplatnosti Uznesenia a tvorí súčasť utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu, taktiež vyplynulo, že materiálom pochádzajúcim z ITP v kauze Gorila disponovalo množstvo príslušníkov SIS.

Svedok A.J. uviedol, že tzv. skrátené záznamy z ITP posielal elektronickou poštou nielen samotnému G.H., ale aj jeho dvom zástupcom C.A. a C.B., riaditeľovi 5. odboru C.C. a jeho zástupcovi A.V., ktorý oficiálne viedol spis Gorila.

Svedok tiež uviedol, že v roku 2006 po nástupe nového vedenia SIS A.V. cez zastupujúceho sekcie D poskytol spis riaditeľovi SIS B.D. a B.E., ktorí ho mali asi 10 dní, pričom v spise sa podľa neho nenachádzali žiadne záznamy o tom, ktorým konkrétnym osobám bol spis sprístupnený.

Zo svedeckej výpovede A.J. vyplynulo, že obv. G.H. z titulu svojej funkcie nemal prístup k zvukovým nahrávkam Gorila, teda v tomto smere potvrdil výpoveď svedka A.G. ako aj vyjadrenie bývalého riaditeľa SIS A.N., o tom, že obv. G.H. nemohol disponovať zvukovou nahrávkou.

Napokon svedok A.J. uviedol, že prístup k nahrávkam mal ako analytik on sám a taktiež dvaja pracovníci operatívneho oddelenia s kryciami menami B.A. a B.B.

Zo všetkých uvedených skutočností je zrejmé, že spisom „Gorila“ v jeho písomnej i zvukovej podobe disponovalo množstvo osôb z prostredia SIS i mimo spravodajskej služby (podnikatelia, politici, štátni úradníci, novinári), pričom je dôvodné podozrenie, že tieto osoby nelegálnym spôsobom nakladali s uvedenými informáciami a zneužívali ich vo svoj prospech.

Napriek tomu, od roku 2006, kedy začalo dochádzať k úniku týchto informácií z prostredia SIS na verejnosť, nebolo žiadnej z uvedených podozrivých osôb vznesené pre tento skutok obvinenie, zrejme z dôvodu, že sa OČTK nepodarilo zhromaždiť dostatok dôkazov odôvodňujúcich postup podľa § 206 ods. 1 Tr. por.

Až na základe neoverenej „spravodajskej informácie“, o ktorej sa OČTK dozvedeli z textu neznámeho pôvodu uverejneného na internete, bolo v roku 2015 pre tento skutok začaté trestné stíhanie „vo veci“ a následne v decembri 2020 vznesené obvinenie G.H. a spol.

Na tomto mieste treba uviesť, že k vzneseniu obvinenia G.H. a spol. došlo na základe **nezmeneného skutkového stavu**, teda bez zistenia akejkoľvek „novej skutočnosti“ po vyše piatich rokoch od začatia trestného stíhania „vo veci“.

Z uvedeného dôvodu vyznieva nepochopiteľne argumentácia OČTK o nutnosti vznesenia obvinenia „ihneď“, s odvolaním sa na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 19 /2016.

V tomto smere je absolútne irelevantné tvrdenie OČTK, že narážali na „neochotu“ orgánov SIS resp. špeciálneho prokurátora, pretože tieto skutočnosti nemôžu byť obvineným na škodu a nemôžu ospravedlniť nezákonnosť postupu OČTK.

K vzneseniu obvinenia G.H. došlo napriek tomu, že OČTK nedisponovali jediným dôkazom, z ktorého by bolo zrejmé, že G.H. vôbec disponoval zvukovou nahrávkou, ktorú mal podľa „spravodajskej informácie“ zobchodovať.

V nadväznosti na uvedené treba zdôrazniť, že ani v prípade, ak by obv. G.H. touto nahrávkou preukázateľne disponoval, rovnako ako množstvo iných príslušníkov SIS, nebolo by možné z tejto skutočnosti vyvodzovať záver, že túto nahrávku práve on predal obv. H.G., resp. že by ju akýmkoľvek iným nelegálnym spôsobom použil.

Presvedčenie OČTK o pravdivosti „spravodajskej informácie“ vyplývalo zo zistenia, že obv. G.H. krátko po odchode zo SIS založil spoločnosť B., s.r.o., ktorá prostredníctvom spoločnosti A., s.r.o., poskytovala poradenské služby C., a dostávala za to „mimoriadne štedrú“ finančnú odmenu.

„Logickou dedukciou“ potom OČTK dospeli k záveru, že muselo ísť o úplatok od obv. H.G. za poskytnutie informácií zo spisu Gorila, o ktorom sa spravodajská informácia zmieňovala.

Žiadnym z vykonaných dôkazov v predmetnej trestnej veci však nebolo preukázané, že bol fiktívny zmluvný vzťah medzi spoločnosťami B., s.r.o., a A., s.r.o.

Práve naopak. Skutočnosť, že k poskytovaniu poradenstva zo strany spoločnosti B., s.r.o., skutočne dochádzalo, potvrdzuje nielen existencia zachovaných tzv. výstupov od firmy B., s.r.o., ale aj výpoveď svedka A.B., ktorý s G.H. osobne rokoval.

Svedok A.B. tiež potvrdil, že viaceré podklady od firmy B., s.r.o., boli pre C. užitočné a reálne využité. Samotný fakt, že niektoré výstupy použité neboli, nie je dôkazom toho, že spolupráca bola len fiktívna.

Obv. H.G. vo svojej výpovedi ako aj v návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Tr. por. zo dňa 9.6.2021 podrobne a logicky vysvetlil, prečo oslovil na spoluprácu práve obv. G.H., ktorý dlhodobo pôsobil ako šéf kontrarozvedky SIS, a teda mal „špecifické skúsenosti“ v oblasti vyhľadávania a zberu informácií, ktoré C. dokázala náležite oceniť.

Táto výpoveď obv. H.G. v tomto smere nebola žiadnym z vykonaných dôkazov vyvrátená.

Za účelom posúdenia dôvodnosti vznesenia obvinenia je potrebné stručne zhrnúť všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré slúžili OČTK na postup podľa § 206 ods.1 Tr. por.

1/ Listinné dôkazy

Hoci orgány prípravného konania v napadnutých rozhodnutiach poukazujú na „viaceré listinné dôkazy“ - trestné oznámenia A.J. a A.K., návrh operatívneho pracovníka NAKA na začatie trestného stíhania, a spravodajskú informáciu A.H. (Hh.), v skutočnosti ide o jediný spoločný informačný zdroj, z ktorého všetky uvedené dokumenty vychádzajú.

Týmto zdrojom, tvoriacim skutkový základ vznesenia obvinenia, je časť textu neznámeho pôvodu, zverejnená v roku 2011 na internete pod názvom Gorila.

Konkrétny obsah spravodajskej informácie nie je možné ustáliť a verifikovať, pretože OČTK touto spravodajskou informáciou nedisponujú a jej znenie prevzali len z internetu.

Autorka spravodajskej informácie A. Hh., resp. H. nebola zbavená mlčanlivosti, preto k veci nebola vypočutá.

Samotná SIS obsah spravodajskej informácie tiež nepotvrdila.

Údaje obsiahnuté v spravodajskej informácii nekorešpondujú s ďalšími zisteniami v predmetnej trestnej veci - poskytnutie informácií vo forme zvukových nahrávok na CD nosiči, odovzdanie týchto informácií prostredníctvom A.C., výška údajného úplatku.

2/ Výpovede svedkov

Všetky svedecké výpovede, o ktoré sa uznesenie o vznesení obvinenia opiera a ktoré boli vykonané v období rokov 2005-2006 a v roku 2019, teda v štádiu medzi začatím trestného stíhania „vo veci“ s už vtedy známym do úvahy prichádzajúcim páchatelom G.H. a samotným vznesením obvinenia, sú s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 19/2016 nezákonné a nesmú sa vo vyšetrovacom spise ani nachádzať.

Výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí po vydaní Uznesenia a po tom, ako nadobudlo právoplatnosť, neobsahujú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by dôvodnosť vzneseného obvinenia potvrdzovali.

3/ Informácie pochádzajúce z použitia ITP v kauze Gorila

Tieto informácie, ktoré podľa Uznesenia mali byť predmetom „zobchodovania“ medzi obv. G.H. a obv. H.G., nemôžu byť súčasťou vyšetrovacieho spisu, pretože v zmysle príslušných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a ESLP pochádzajú z nezákonných a Ústavným súdom Slovenskej republiky zrušených príkazov na použitie ITP.

Uvedené informácie z kauzy Gorila sú teda ako dôkaz nepoužiteľné a OČTK z nich nemohli pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia vychádzať.

4/ Dôkazy zabezpečené vo vzťahu k trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zák.

Ide o nasledovné dôkazy:

- „Zmluva o spracovaní analýz a poskytovaní poradenstva“ medzi objednávateľom A., s.r.o., a spoločnosťou B., s.r.o., zo dňa 29.9.2009,

- výpisy z bankových účtov spoločností A., s.r.o., a B., s.r.o., z ktorých vyplýva, že v dobe od 13.10.2006 do 27.03.2008 bolo z účtu A., s.r.o., uhradených firme B., s.r.o., 15 faktúr v celkovej výške 5.867.500,- Sk, pričom C. boli na ten istý účet spoločnosti A., s.r.o., pripísané platby, ktoré s určitým časovým oneskorením kopírovali platy uhrádzané firmou A., s.r.o., spoločnosti B., s.r.o.,

- výsluchy svedkov A.B., A.F., A.A., A.D., A.E., ktoré jednotlivo ani vo svojom súhrne netvorí relevantný podklad pre vyvodenie dostatočne odôvodneného záveru, že spolupráca spoločnosti B., s.r.o., s C., bola fiktívna a slúžila na legalizáciu údajného úplatku.

Na vyvodenie takéhoto záveru a vydanie rozhodnutia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. nemôže postačovať samotné podozrenie resp. úvahy a dedukcie OČTK o „časovej osi“, „nepoužiteľnosti výstupov firmy B., s.r.o., pre C.“, resp. o neprimeranej a „mimoriadne štedrej odmene“.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti neostalo iné ako sa stotožniť s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o absencii materiálneho znaku väzby, ktorý vyslovil vo svojom uznesení zo 07.01.2021 sp. zn. 4 Tost 53/2020, že „OČTK sa v predmetnej veci nepodarilo zabezpečiť dôkazy v takom množstve a kvalite, ktoré by v tomto štádiu trestného konania umožňovali vyvodiť podozrenie v určitej rozumnej miere pravdepodobnosti, že obvinení sa skutkov tak, ako sú im kladené za vinu, dopustili“.

V zhode so skutkovými a právnymi závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatujem, že napadnutým právoplatným uznesením o vznesení obvinenia G.H., B.F. a H.G. bol porušený zákon v neprospech všetkých uvedených obvinených.

Neušlo pozornosti generálneho prokurátora ani pochybenie vyšetrovateľky PZ a prokurátora ÚŠP, ktorí v namietaných uzneseniach napriek viacerým zmenám právnych úprav týkajúcich sa niektorých trestných činov, pre ktoré sa trestné stíhanie vedie, nešpecifikovali právnu úpravu, podľa ktorej posudzovali skutky spáchané v rokoch 2006 až 2008, ako aj pochybenie vyšetrovateľky PZ, ktorá vo výrokovej časti Uznesenia opomenula uviesť niektoré z konaní podľa § 326 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Tr. zák., keďže je zrejmé, že všetky tri možnosti nebolo možné spáchať konaním kladeným za vinu obv. G.H..

Z dôvodov uvedených v predchádzajúcom texte tohto uznesenia, bolo potrebné ako nezákonné zrušiť právoplatné uznesenie prokurátora ÚŠP z 10.03.2021 sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000-67 ako aj predchádzajúce konanie vrátane uznesenia vyšetrovateľky PZ z 01.12.2020 sp. zn. PPZ-72/NKA-BA2-2019 a prikázať vyšetrovateľke PZ, aby o veci znovu konala a rozhodla.

Podľa § 367 ods. 3 Tr. por. orgán, ktorému vec bola prikázaná, je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie generálny prokurátor nariadil a je viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil, okrem ak sa zmenili skutkové alebo právne okolnosti, z ktorých právny názor generálneho prokurátora vychádzal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 363 ods. 3 Trestného poriadku).

Dr. h. c. JUDr. Maroš Žilinka, PhD.

generálny prokurátor Slovenskej republiky